

บทที่ 2

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้สำรวจการวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแล้ว ผลสรุปได้ดังนี้

ในปี พ.ศ. 2502 อองุ่น เย็นคดี ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบัน ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพฯ" การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึง ปัญหาและอุปสรรคทาง ๆ ที่มีต่อการจัดพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพฯ การวิจัยนี้ใช้แบบสอบถาม สัมภาษณ์และสังเกตการณ์ ตลอดจนสนทนากับนักเรียน และครูผู้สอนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 9 โรงเรียน พบว่าครูและนักเรียนสนใจวิชาพลศึกษา แต่การดำเนินการและการบริหารยังไม่ดีเท่าที่ควร เพราะยังขาดบุคลากรทางด้านพลศึกษา ขาดอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นอกจากนี้ยังได้ขอเสนอแนะว่า การพลศึกษาจะประสบความสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียน ¹

ในปี พ.ศ. 2508 กัลยา บุญญเสรมย์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดพระนคร และธนบุรี ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา" โดยใช้แบบสอบถาม ตามนักเรียน 675 คน ซึ่งประกอบด้วย นักเรียนทั้ง 3 ระดับ คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน ผลการวิจัยพบว่า

¹ อองุ่น เย็นคดี, "การพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบัน ในเขตเทศบาลนคร กรุงเทพฯ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิตกณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2502).

1. กีฬาจากกลางแจ้งที่นักเรียนสนใจได้แก่ ฟุตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา วายน้ำ ส่วนกีฬาในร่มได้แก่ แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส มวย หมากรูก หมากฮอส หวงซามตาชาย และกระโดดเชือก.

2. นักเรียนต้องการให้โรงเรียนจัดเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการเรียนพลศึกษา เช่น ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ห้องเก็บอุปกรณ์พลศึกษา ห้องพยาบาล ห้องน้ำ ที่คั้นน้ำ ที่ล้างมือ และสิ่งอื่น

3. กิจกรรมพลศึกษาที่ได้จัดสอนคือ ฟุตบอล เนตบอล วอลเลย์บอล แอโรบิค กรีฑา ยิมนาสติกส์ ยูโด มวย แบดมินตัน และกิจกรรมเขาจันทวะ

4. ควรจัดกิจกรรมในระยะเวลาภาคเรียน และควรจัดการแข่งขันเป็นประจำ ไม่ควรจัดกิจกรรมในวันเสาร์ หรือหลังโรงเรียนเลิกตามปกติ

5. ผู้วิจัยสรุปว่า นักเรียนสามารถมีความเข้าใจในวิชาพลศึกษา เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยได้เสนอแนะความเห็นเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนหรืออาจารย์ใหญ่ ควรจะปรับปรุงชั่วโมงการเรียนวิชาพลศึกษา ให้มีสัปดาห์ละมากกว่า 1 ชั่วโมง นอกจากนี้ทางโรงเรียนควรจัดหางบประมาณ สำหรับอุปกรณ์ สถานที่ในการฝึกสอน และสถานที่ที่จะอำนวยความสะดวกให้นักเรียนอย่างเพียงพอ¹

ศูนย์วิจัยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ กัลยา บุญยเศรษฐ์, "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดพระนคร ธนบุรี ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508).

ในปี พ.ศ. 2511 อนันต์ อัครฐู ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาประมวล การสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาล ในภาคการศึกษาหนึ่ง" โดยใช้แบบสอบถาม ตามครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และครูผู้สอน วิชาพลศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาลสังกัดกรมวิสามัญศึกษา ในภาคการศึกษาหนึ่งจำนวน 99 โรงเรียนจากผลการวิจัยพบว่า การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนส่วนใหญ่ เน้น การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักเรียนให้มีความแข็งแรง กิจกรรมที่นิยมสอน กันมากที่สุด ภายบริหาร การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ได้เน้นในเรื่องความสามัคคี การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนเน้นในเรื่องกฎกติกา กีฬาที่นิยมกันมากที่สุดคือ บาสเกตบอล โรงเรียนยังขาดบุคลากรทางด้านพลศึกษา อุปกรณ์การสอน สถานที่เล่น และฝึก กีฬา ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น ที่ค้ำน้ำ ที่ล้างมือ หักน้ำ ห้อง ส้วม ยังมีไม่พอกับจำนวนนักเรียน และครูพลศึกษา มีงานด้านธุรการมากเกินไป¹

ในปี พ.ศ. 2512 กรมพลศึกษาได้เสนอแนะเกี่ยวกับ "การพลศึกษาใน โรงเรียน" ว่า การจัดการพลศึกษาที่สมบูรณ์นั้นประกอบด้วยปัจจัย 6 ประการ คือ.

1. เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพียงพอกับบทเรียน เช่น สนามเล่น สนามฝึกซ้อมและแข่งขัน โรงฝึกพลศึกษา
2. มีอุปกรณ์พลศึกษา และอุปกรณ์กีฬาเพียงพอกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน
3. มีครูพลศึกษาได้สัดส่วนกับนักเรียน
4. มีงบประมาณเพียงพอในการดำเนินการพอสมควร

¹อนันต์ อัครฐู, "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษาหนึ่ง" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511).

5. บทเรียนพลศึกษาต้องวางแผนให้ชัดเจน และมีเนื้อหาตรงตามหลักสูตร ของ
ชั้นเรียน

6. ให้เวลาเรียนสำหรับการเรียนพลศึกษาอย่างเพียงพอ ตามที่กำหนดไว้¹

ในปีเดียวกันนี้ ไพฑูรย์ จัยสิน ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการวิจัย สอดตามครูพลศึกษาที่สอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม 13 โรงเรียน จำนวน 44 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษา และอุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ หลักสูตรวิชาพลศึกษากำหนดให้สอนนักเรียนทั้งชายและหญิงแต่โรงเรียนส่วนใหญ่จัดสอนให้เฉพาะแก่นักเรียนชายมากกว่า ครูพลศึกษามีจำนวนชั่วโมงสอนมากกว่าสัปดาห์ละ 15 ชั่วโมง และยังคงสอนวิชาอื่น ๆ รวมทั้งต้องรับผิดชอบงานอื่น ๆ อีกมาก นักเรียนสนใจโปรแกรมการออกกำลังกายในโรงเรียนและโปรแกรมสนับสนุนการมาก โรงเรียนจัดให้มีการตรวจร่างกายปีละครั้งมีการทำระเบียบขลุ่ย เกี่ยวกับสถานที่ฝึกปกติไว้ แต่ไม่ได้จัดดำเนินการต่ออย่างใด²

ในปี พ.ศ. 2513 มีวัช คุญาวุฒิ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดสระนคร" โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดสระนคร โดยใช้แบบสอบถาม ตามครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ เขตจังหวัดสระนคร จำนวน 76 โรงเรียน พบว่า

1. ครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ เขตจังหวัดสระนครมีไม่พอ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ กรมพลศึกษา "การพลศึกษาในโรงเรียน," ข่าวสารพลศึกษา, ปีที่ 1, ฉบับที่ 4, (เมษายน, 2512), หน้า 1 - 2.

² ไพฑูรย์ จัยสิน "ปัญหาการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทตามหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512).

- 2. สถานที่แคบ อยู่ใกล้ห้องเรียน ทำให้เกิดเสียงรบกวนเวลาเรียน ในฤดูฝน น้ำท่วมสนาม
- 3. อุปกรณ์ไม่เพียงพอทั้งจำนวนนักเรียน สถานที่ไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม พลศึกษา
- 4. ผู้บริหารโรงเรียนไม่เห็นความสำคัญของพลศึกษา¹

ในปี พ.ศ. 2514 เสี่ยม พรหมปัญหังค์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาประโยชน์มัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับพุทธศักราช 2503" โดยสอบถามสอบถาม ตามครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และครูพลศึกษา ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 490 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาที่มีวุฒิการพลศึกษายังไม่เพียงพอ ครูพลศึกษา ซึ่งนอกจากสอนวิชาพลศึกษาแล้วยังสอนวิชาอื่น ๆ อีก และช่วยทำงานพิเศษอื่น ๆ ด้วย ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และครูพลศึกษา เห็นว่าความมุ่งหมายในหลักสูตรวิชาพลาณามัธยมศึกษา สมดีแล้ว เนื้อหาวิชาในหลักสูตรที่กำหนดนั้น โรงเรียนได้จัดสอนครบตามที่ระบุไว้ อุปกรณ์การสอนและเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นั้นยังไม่เพียงพอ²

ในปี พ.ศ. 2516 วิโรจน์ มุฑกัณท์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาลของกรุงเทพมหานคร" โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากร ซึ่งเป็นครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา และไม่มีวุฒิทางพลศึกษา จำนวน 130 คน ผลการวิจัยพบว่า ครู

ศูนย์วิจัยทรัพยากร

¹ มีชัย คุณาวุฒิ "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513)

² เสี่ยม พรหมปัญหังค์. "ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาประโยชน์มัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับพุทธศักราช 2503" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

พลศึกษามีไม่เพียงพอ ส่วนใหญ่ใช้ครูประจำชั้นสอน ซึ่งมีชั่วโมงสอนมากอยู่แล้ว นอกจากนี้ยังไม่เข้าใจบทบาทของวิชาพลศึกษา และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษา ไม่ให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์ทางพลศึกษาเท่าที่ควร สำหรับนักเรียนพบว่า ไม่มีเครื่องแต่งกายชุดพลศึกษา ไม่คอยทำความสะอาดร่างกายภายหลังเรียนวิชาพลศึกษาแล้ว มีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาพลศึกษา เพราะเห็นว่าคะแนนน้อย ทางคณาจารย์ปกครองนักเรียนส่วนมากมีทัศนคติไม่ดีจึงไม่ให้ความร่วมมือในการจัดซื้ออุปกรณ์เกี่ยวกับพลศึกษา เด็กและคณาจารย์ไม่เข้าใจการวัดผลทางพลศึกษา ทางคณาจารย์นิเทศก็มีปัญหาเกี่ยวกับการไม่คอยติดตามผลการนิเทศไม่รับผิดชอบต่อโครงการนิเทศ¹

ในปี พ.ศ. 2518 กองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ ได้สำรวจปัญหาตามโครงการติดตามผลการใช้หลักสูตรชั้นมัธยมพุทธศักราช 2518 พบว่าในวิชาพลศึกษามีปัญหาดังต่อไปนี้คือ

1. ขาดสนาม และอุปกรณ์การฝึก
2. บางวิชาสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก และไม่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น เช่น แบดมินตัน
3. จำนวนครูไม่เพียงพอ ไม่สามารถเปิดวิชาเลือกเสรีได้ ตามความถนัด โดยเฉพาะโรงเรียนอาชีวศึกษาต้องใช้อัตราร้าง.
4. แขนงเรียน และหนังสือค้นคว้ามีน้อย
5. หลักสูตรพลานามัย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซ้ำกับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น²

¹วิโรจน์ มุทุกันต์, "ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาลของกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตแผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516).

²กองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, "สรุปผลการสำรวจปัญหา ครั้งที่ 1 ของโครงการติดตามผลการใช้หลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518," หน้า 1 - 8.

ในปีเดียวกันนี้ ชัชชัย โงมารทัต ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลา-
นามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี
พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 8" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่อง
มือในการวิจัยสอบถามครูพลานามัย ที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 20 โรง-
เรียน รวม 38 คน

ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่มี
วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ทำหน้าที่สอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย
สอนทั้งพลศึกษาและสุขศึกษา โรงเรียนส่วนมากยังขาดครูพลานามัย เอกสาร คู่มือหลัก
สูตร และหนังสือประกอบกรเรียนการสอน ศึกษานิเทศก์ให้ความช่วยเหลือครูพลานามัย
เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรน้อยมาก จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมดี เนื้อหาวิชา
พลศึกษาที่เป็นวิชาบังคับในหลักสูตร ไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน ครู และโรงเรียน
อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกยังมีไม่เพียงพอ การวัดและการประเมินผล โรงเรียน
ส่วนใหญ่ปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร¹

ในปี พ.ศ. 2519 จันทร ยองศรี ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครู
พลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย
ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 10" โดยใช้แบบสอบถาม
ถามครูพลานามัย จำนวน 27 คน พบว่า ครูสอนวิชาพลานามัยมีไม่เพียงพอ และต้องสอน
ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดคู่มือ หลักสูตรตำรา
อีกมาก ผู้บริหาร และครูผู้สอนเห็นว่าจุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมดี เนื้อหา
วิชาบังคับวิชาพลศึกษานั้น ยังไม่เหมาะสม อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษามีเพียงพอ

¹ ชัชชัย โงมารทัต, "ปัญหาของครูพลานามัย เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร หมวด
วิชาพลานามัย ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาล
ในเขตการศึกษา 8" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

โรงเรียนใช้เกณฑ์การวัด และประเมินผลของกลุ่มโรงเรียน¹

ในปี พ.ศ. 2522 สำเร็จ มณีเนตร ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัย เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย ประโยชน์ขมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 2" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยมีความเห็นว่าควรแยกวิชาพลศึกษา สุขศึกษา และจุดมุ่งหมายของวิชาทั้งสองออกจากกัน ศึกษานิเทศก์ไม่ค่อยได้ช่วยเหลือแก้ปัญหาการใช้หลักสูตร เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่เป็นวิชาบังคับยังไม่เหมาะสมสม การวัดและประเมินผล โรงเรียนใช้เกณฑ์ของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กรมพลศึกษาเสนอแนะไว้²

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ในต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1955 เกรียร์สัน (Grierson) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "พลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในรัฐอัลเบอร์ต้า" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐอัลเบอร์ต้า จำนวน 74 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียน

¹จันทร์ มงคลศรี, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร หมวดวิชาพลานามัย ประโยชน์ขมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พุทธศักราช 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 10" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519).

²สำเร็จ มณีเนตร, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร หมวดวิชาพลานามัย ประโยชน์ขมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พุทธศักราช 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 2" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522).

ส่วนใหญ่ไม่ได้วางแผนการสอนไว้ ชาคคลนสถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกในการสอน ชั่วโมงเรียนจัดไว้มากน้อยเพียงไร ขึ้นอยู่กับนโยบายของโรงเรียน¹

ในปี ค.ศ. 1961 สวิช (Schwisch) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมการฝึกหัดครู เกี่ยวกับวิชาพลานามัย" โดยได้ข้อมูลมาจาก 3 ทาง ผลการวิจัยพบว่า ในโปรแกรมการฝึกหัดครูตามที่ให้นักศึกษาวิชาพลานามัยเป็นวิชาบังคับนั้น เป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้นเท่านั้น แต่มิได้ช่วยเหลือนักเรียนได้เพียงพอที่จะบรรลุถึงระดับความสามารถตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้²

ในปี ค.ศ. 1969 ไมร์ล และ เวบบ์ (Myrle and Webb) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนพลศึกษา" โดยใช้แบบสอบถาม ถามนักเรียนจำนวน 500 คน จากโรงเรียนที่มีสถานที่และอุปกรณ์พลศึกษาอย่างพร้อมเพียงกับทั้งมีครูพลศึกษาประจำอยู่อย่างน้อย 2 - 3 ปีมาแล้ว พบว่าความสนใจที่จะเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับแผนการสอนของครู และความสามารถในการจัดบทเรียนให้เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่าครูพลศึกษาควรมีแผนการวางแผนการสอน และจัดกิจกรรมพลศึกษาไปตามความต้องการ และความสนใจของนักเรียน³

¹Kenneth Grierson, "Physical Education in Alberta High School, The Alberta Journal of Education Research, Vol. 1, No. 3 (September, 1955) : P. 34

²Luther Clarence Schwisch, "An Evaluation of a teacher Education Programs in Health and Physical Education," Dissertation Abstracts International, Vol. 22, No. 1 (July, 1961) : P. 145 - 146 A.

³James J. Myrle and Ida M. Webb, "Why Girls Sit Out During Physical Education Lessons, An Investigation Physical Education, Vol. 57, No. 22 (November, 1969) : P. 75.

ในปี ค.ศ. 1971 คอริ (Korri) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอน วิชาพลศึกษาในรัฐมินเนโซต้า" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูที่สอนวิชาพลศึกษาพบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก จำนวนนักเรียนแต่ละชั้น มากเกินไป ไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการ และความถนัดของแต่ละบุคคลได้ ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาพอในการเตรียมการสอน¹

ในปี ค.ศ. 1971 ซัวเรซ (Suarez) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินค่าโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาของรัฐเปอโตริโก" การวิจัยนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อเป็นการประเมินค่าโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐเปอโตริโก เกณฑ์มาตรฐานในการประเมินผลขึ้นอยู่กับพื้นฐาน 5 ประการ คือ

1. การจัดดำเนินการ
2. ลักษณะของโปรแกรมและกิจกรรม
3. อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
4. ข้อเสนอแนะในการเรียนรู้
5. ผลที่ได้รับจากการเรียนรู้

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสำรวจ และการสัมภาษณ์คณะครูผู้สอนเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยปรากฏว่า โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐเปอโตริโกยังต้องมีการปรับปรุงอีกมาก เพื่อการเรียนการสอนในปัจจุบัน และอนาคต²

¹Lea Jean Korri, "Instructional Problems Encountered by Women Physical Education Teachers and Their Relation to Teaching Competency as Expressed by Physical Education Majors in Minnesota," Dissertation Abstracts International, Vol. 31, No. 10 (April, 1971) : P. 5181 A.

²Portedia Suarez, "An Evaluation of the Physical Education Programs in the Public Secondary Schools of Puerto Rico," Dissertation Abstracts International, Vol. 35 (March 1975) : P. 5908-5909 A.